

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

IV. ÚS 323/09-23

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 10. decembra 2009 predbežne prerokoval sťažnosť H. R., B. 403, zastúpenej advokátom JUDr. T. S. T., vo veci namietaného porušenia jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Piešťany v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C 99/2008 (pôvodne vedenom Okresným súdom Trnava pod sp. zn. 11 C 370/2000), za účasti Okresného súdu Piešťany, a takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo H. R. na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom

Okresného súdu Piešťany v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C 99/2008 porušené bolo.

2. Okresnému súdu Piešťany prikazuje, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C 99/2008 konal bez zbytočných priet'ahov.

3. H. R. priznáva finančné zadosťučinenie 2 500 € [slovom dvetisícpäťsto eur (75 315 Sk)], ktoré jej je Okresný súd Piešťany povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Okresný súd Piešťany je povinný uhradiť H. R. trovy konania v sume 289,74 € [slovom dvestoosemdesiatdeväť eur a sedemdesiatštyri centov (8 728,71 Sk)] na účet jej právneho zástupcu JUDr. T. S., T., do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením sp. zn. IV. ÚS 323/09 z 25. septembra 2009 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť H. R. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namietala porušenie svojho základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Piešťany (ďalej aj „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C 99/2008 [pôvodne vedenom Okresným súdom Trnava pod sp. zn. 11 C 370/2000 (ďalej aj „namietané konanie“)].

Sťažovateľka v sťažnosti okrem iného uviedla:

„Návrhom zo dňa 21. 11. 2000, podaný na Okresný súd v Trnave dňa 27. 11. 2000 som sa domáhala vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva proti M. R., býv. manželovi, manželstvo s ktorým bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu v Trnave zo dňa 02. 11. 2000 č. k. 17 C 63/00.

Predmetom vyporiadania nášho BSM sú ako nehnuteľnosti nachádzajúce sa v kat. území H., zapísané na LV 2525, par. č. 1985 - zast. plocha o výmere 258 m² spolu s domom s. č. 782, parc. č. 1986 - záhrada o výmere 594 m² a na LV č. 6449 parc. č. 4146 – zast. plochy o výmere 296 m² spolu s administratívnou budovou s. č. 1571, parc. č. 4148/3 – zast. plochy o výmere 8485 m² v podiele ½.

Predmetom vyporiadania sú ďalej hnutelné veci, peniaze na vkladnej knižke ako aj práva tak ako to vyplýva z pripojeného návrhu.

Okresný súd Trnava vo veci č. k. 11 C 370/00 konal tak, že vytýčil termín pojednávania dňa 09. 09. 2002, 11. 10. 2004, 29. 11. 2004, 13. 03. 2006, 26. 04. 2006, 07. 06. 2006, ďalšie pojednávania vo veci sa nekonali.

Po 01. 01. 2008 bol spis delegovaný na Okresný súd Piešťany z hľadiska príslušnosti. Spis je vedený na Okresnom súde Piešťany pod sp. zn. 6 C 99/2008. Okresný súd Piešťany doteraz vo veci nekonal.

Ja som urgovala termíny pojednávania svojimi podaniami na Okresný súd Trnava zo dňa 13. 03. 2002, 10. marca 2004, 23. 01. 2006, 21. 03. 2007, 5. 10. 2007, a podaniami na Okresný súd Piešťany zo dňa 14. 02. 2008, 05. 06. 2008, 03. 12. 2008 a 29. 01. 2009.“

Kedže napadnuté konanie nebolo dosiaľ právoplatne skončené, sťažovateľka sa domáha, aby ústavný súd rozhodol, že postupom Okresného súdu Piešťany v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C 99/2008 (pôvodne vedenom Okresným súdom Trnava pod sp. zn. 11 C 370/2000) bolo porušené jej základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Ďalej sa domáha, aby ústavný súd prikázal Okresnému súdu Piešťany konať v jej právnej veci bez zbytočných prietahov a aby jej priznal finančné zadosťučinenie v sume 15 000 € (45 189 Sk) a úhradu trov konania.

Okresný súd sa na základe výzvy ústavného súdu vyjadril k sťažnosti podaním sp. zn. Spr. 787/09 doručeným ústavnému súdu 23. novembra 2009, v ktorom sa okrem iného uvádza:

„Z obsahu spisu vyplýva, že návrh na vyporiadanie BSM podala sťažovateľka prostredníctvom svojho právneho zástupcu dňa 27. 11. 2000 na Okresnom súde Trnava. Zákonný sudca, ktorému bola vec pridelená, dal dňa 12. 02. 2001 pokyn kancelárii na doručenie návrhu odporcovi s tým, aby sa k nemu v lehote do 15 dní písomne vyjadril. Písomné vyjadrenie odporcu bolo Okresnému súdu Trnava doručené dňa 17. 04. 2001. Dňa 09. 10. 2001 zákonný sudca dal doručiť toto vyjadrenie protistrane na zaujatie stanoviska. Právny zástupca navrhovateľky doručil dňa 23. 10. 2001 písomné stanovisko a dňa 26. 03. 2002 zákonný sudca nariadil termín pojednávania na deň 09. 09. 2002. Toto pojednávanie bol odročené na neurčito za účelom doplnenia dokazovania (č. l. 24). Podaním zo dňa 19. 03. 2004 právny zástupca navrhovateľky urgoval vytýčenie termínu pojednávania a zákonný sudca nariadil dňa 09. 07. 2004 (č. l. 57) pojednávanie na deň 11. 10. 2004, ktoré bolo odročené na 29. 11. 2004. Na tomto pojednávaní boli vypočutí účastníci a sudca pojednávanie odročil na 31. 01. 2005, na ktorom bola vypočutá svedkyňa. Pojednávanie bolo odročené na neurčito za účelom pribratia do konania znalca z odboru oceňovania nehnuteľností. Vznesenie o pribratí znalca do konania bolo písomne vypracované dňa 28. 02. 2005. Znalčka vypracovala písomný znalecký posudok, ktorý spolu s vyúčtovaním znalečného doručila Okresnému súdu Trnava dňa 12. 07. 2005. Znalecký posudok bol účastníkom doručený na základe pokynu zákonného sudcu zo dňa 15. 07. 2005. Účastníci sa k tomuto znaleckému posudku písomne vyjadrili, znalkyni bolo priznané znalečné uznesením zo dňa 31. 08. 2005 a zákonný sudca vytýčil dňa 08. 02. 2006 termín pojednávania na deň 13. 03. 2006, ktoré bolo odročené na ďalší termín 26. 04. 2006 za účelom vypočutia svedkov. Toto pojednávanie bolo odročené na termín 07. 06. 2006 a toto pojednávanie bolo znovu odročené na 06. 09. 2006. Termín bol písomne zrušený z dôvodu dočasného pridelenia zákonného sudcu na výkon funkcie sudcu na Krajskom súde v Trnave. V zmysle dodatku rozvrhu práce na rok 2006 zo dňa 04. 09. 2006 bola predmetná vec náhodným výberom pridelená sudkyňi JUDr. M., ktorá nariadila termín pojednávania na deň 19. 11. 2007, ktorý však nebol zrealizovaný, nakoľko sa na č. l. 223 nachádza pokyn sudkyne, aby kancelária nere realizovala úpravu o termíne pojednávania z dôvodu návratu

zákonného sudcu. Právny zástupca navrhovateľky urgoval termín pojednávania podaním zo dňa 05. 10. 2007.

S účinnosťou od 01. 01. 2008 bola predmetná vec odovzdaná z Okresného súdu Trnava na Okresný súd Piešťany v rámci prechodu výkonu súdnictva, bola pridelená na vybavenie Mgr. I. Š. Vzhľadom na skutočnosť, že Mgr. I. Š. bola vymenovaná do funkcie predsedníčky súdu, vec bola dodatkom k rozvrhu práce na rok 2008 pridelená na ďalšie konanie Mgr. K. A. a následne JUDr. O. K.

V danom prípade nemožno hovoriť o skutkovo a právne zložitej veci, ani navrhovateľke nemožno vytknúť, že by spôsobila prieťahy v konaní. Na Okresnom súde Piešťany vznikli zbytočné prieťahy, nakoľko od odovzdania spisu z Okresného súdu Trnava k 1. 1. 2008 neboli v predmetnej veci vykonané žiadne procesné úkony smerujúce k ich odstráneniu.“

K vyjadreniu okresného súdu k sťažnosti sťažovateľka zaujala stanovisko podaním z 1. decembra 2009, v ktorom okrem iného uvádza:

„Okresný súd uzatvára, že v danom prípade nemožno hovoriť o skutkovo a právne zložitej veci a ani navrhovateľke nemožno vytknúť, že by spôsobila prieťahy v konaní. Na Okresnom súde Piešťany vznikli zbytočné prieťahy, nakoľko od odovzdania spisu z Okresného súdu Trnava neboli v predmetnej veci vykonané žiadne procesné úkony smerujúce k ich odstráneniu.

S takýmto vyjadrením môžem len súhlasiť, chýba mi však stanovisko predsedníčky Okresného súdu Piešťany v tom smere, že bude osobne sledovať spis a dozrie, aby bol termín pojednávania vo veci vytýčený čo najskôr.“

Obsah súvisiaceho spisu okresného súdu potvrdzuje úkony uvedené v jeho vyjadrení z 13. novembra 2009, a preto ústavný súd poukazuje len na úkony uvedené v tomto vyjadrení, ktoré považuje za preukázané.

Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože dospel k názoru, že od neho nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Sťažovateľka sa svojou sťažnosťou okrem iného domáhala vyslovenia porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, podľa ktorého každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov.

Sťažovateľka zároveň namietala aj porušenie čl. 6 ods. 1 dohovoru, podľa ktorého každý má právo, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom.

Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (čo platí, aj pokiaľ ide o čl. 6 ods. 1 dohovoru) vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu (m. m. IV. ÚS 221/04).

Základnou povinnosťou súdu a sudcu je preto zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník konania obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie.

Táto povinnosť súdu a sudcu vyplýva z § 6 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“), ktorý súdom prikazuje, aby v súčinnosti so všetkými účastníkmi konania postupovali tak, aby ochrana ich práv bola rýchla a účinná, ďalej z § 100 ods. 1 prvej vety OSP, podľa ktorej len čo sa konanie začalo, postupuje v ňom súd i bez ďalších návrhov tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá.

Sudca je podľa § 117 ods. 1 druhej vety OSP povinný robiť vhodné opatrenia, aby sa zabezpečilo splnenie účelu pojednávania a úspešné vykonanie dôkazov. Ďalšia významná povinnosť pre sudcu vyplýva z § 119 ods. 1 OSP, podľa ktorého sa pojednávanie môže odročiť len z dôležitých dôvodov, ktoré sa musia oznámiť. Ak sa pojednávanie odročuje, predseda senátu alebo samosudca spravidla oznámi deň, kedy sa bude konať nové pojednávanie.

Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo, alebo nebolo porušené základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu, a to najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitosť veci, správanie účastníka a postup súdu. Ústavný súd (obdobne ako Európsky súd pre ľudské práva) pritom prihliada aj na predmet sporu (povaha veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02). Podľa rovnakých kritérií postupoval aj v danom prípade.

1. Predmetom konania pred okresným súdom je rozhodovanie o návrhu sťažovateľky, ktorým sa domáha vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov od bývalého manžela. Podľa názoru ústavného súdu uvedené konanie tvorí bežnú súčasť rozhodovacej agendy všeobecných súdov, aj keď v danej veci možno pripustiť určitý stupeň jej skutkovej zložitosti, avšak na druhej strane touto okolnosťou nemožno ospravedlniť doterajšiu dĺžku konania a najmä obdobia úplnej nečinnosti uvedené a vyhodnotené v ďalšej časti tohto rozhodnutia. Ústavný súd v tejto súvislosti poukazuje aj na svoju konštantnú judikatúru, podľa ktorej ani prípadná zložitosť sporu nezbavuje súd ústavnej zodpovednosti za prietahy v konaní zapríčinené nesprávnou organizáciou práce alebo inými nedostatkami

v jeho postupe vrátane nečinnosti (m. m. I. ÚS 47/96). Na základe uvedeného ústavný súd dospel k záveru, že doterajšia dĺžka konania, ako aj stav, v akom sa vec v čase podania sťažnosti ústavnému súdu nachádza, nie sú zapríčinené osobitnou právnou alebo faktickou zložitou veci, ale skutočnosťami, ktoré sa týkajú samotného postupu okresného súdu.

Predsedníčka okresného súdu vo svojom vyjadrení doručenom ústavnému súdu 23. novembra 2009 navyše okrem iného uviedla, že *„v danom prípade nemožno hovoriť o skutkovo a právne zložitej veci“*.

2. Správanie sťažovateľky ako účastníčky konania je druhým kritériom pri rozhodovaní, či v konaní došlo k zbytočným priet'ahom. Ústavný súd z obsahu súvisiaceho spisu okresného súdu nezistil žiadne skutočnosti, ktoré by bolo možné pripísať na ťarchu sťažovateľky v súvislosti s doterajšou dĺžkou napadnutého konania alebo spomalením jeho priebehu. Aj predsedníčka okresného súdu vo vyjadrení k sťažnosti uviedla, že *„navrhovateľke nemožno vytknúť, že by spôsobila priet'ahy v konaní“*.

3. Tretím kritériom, podľa ktorého ústavný súd skúmal, či v uvedenom konaní došlo k zbytočným priet'ahom, bol postup okresného súdu.

Ústavný súd v súvislosti s uvedeným poukazuje na to, že podľa príslušných ustanovení zákona č. 511/2007 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 371/2004 Z. z. o sídlach a obvodoch súdov Slovenskej republiky a o zmene zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov a dopĺňa zákon Slovenskej národnej rady č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov, s účinnosťou od 1. januára 2008 prešiel výkon súdnictva v danej veci z Okresného súdu Trnava (odovzdávajúci súd) na Okresný súd Piešťany (nadobúdajúci súd).

Neoddeliteľnou súčasťou prechodu súdnictva v danej veci je aj prenesenie zodpovednosti za priet'ahy v konaní, a preto treba v tomto zmysle hodnotiť napadnuté konanie ako celok.

V doterajšom priebehu napadnutého konania ústavný súd zistil tieto obdobia úplnej nečinnosti:

- od 9. septembra 2002 (uskutočnené pojednávanie vo veci) do 9. júla 2004 (Okresný súd Trnava nariadil termín pojednávania), t. j. 22 mesiacov,
- od 6. septembra 2006 (termín nariadeného pojednávania zrušený) do 1. januára 2008 (prechod výkonu súdnictva na Okresný súd Piešťany), t. j. takmer 16 mesiacov,
- od 1. januára 2008 (prechod výkonu súdnictva na Okresný súd Piešťany) do 18. novembra 2009 (zaslanie vyjadrenia Okresného súdu Piešťany k sťažnosti ústavnému súdu), t. j. v rozsahu presahujúcom 22 mesiacov.

Celková doba nečinnosti v doterajšom 9-ročnom priebehu napadnutého konania je 5 rokov. Existenciu prietahov v konaní uznala aj predsedníčka okresného súdu vo svojom vyjadrení k sťažnosti.

Vychádzajúc z uvedeného ústavný súd dospel k názoru, že doterajším postupom nadobúdajúceho a odovzdávajúceho súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C 99/2008 (pôvodne vedenom Okresným súdom Trnava pod sp. zn. 11 C 370/2000) došlo k zbytočným prietahom, a tým aj k porušeniu základného práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

III.

Pretože ústavný súd zistil porušenie základného práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru okresným súdom, prikázal mu, aby vo veci konal bez zbytočných prietahov a odstránil tak stav právnej neistoty, v ktorej sa nachádza sťažovateľka domáhajúca sa rozhodnutia súdu vo svojej veci.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie.

Podľa § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde ak sa sťažovateľ domáha primeraného finančného zadost'učinenia, musí uviesť rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha. Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadost'učinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Sťažovateľka žiadala aj o priznanie primeraného finančného zadost'učinenia v sume 15 000 €. Poukázala najmä na to, že *„samotné prietahy v konaní na mňa veľmi nepriaznivo doliehajú, nakoľko žijem vo veľkej právnej neistote, neviem, kedy súd začne vo veci konať“*.

Cieľom finančného zadost'učinenia je dovŕšenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje nielen vyslovenie porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez pokračujúceho porušovania základného práva (IV. ÚS 210/04). Podľa názoru ústavného súdu v tomto prípade prichádza do úvahy priznanie finančného zadost'učinenia. Pri určení finančného zadost'učinenia ústavný súd vychádza zo zásad spravodlivosti aplikovaných Európskym súdom pre ľudské práva, ktorý spravodlivé finančné zadost'učinenie podľa čl. 41 dohovoru priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu.

Vzhľadom na doterajšiu dĺžku napadnutého konania vedeného okresným súdom, berúc do úvahy konkrétne okolnosti daného prípadu, ako aj skutočnosť, že konanie vo veci nebolo do rozhodnutia ústavného súdu právoplatne skončené, ústavný súd považoval priznanie sumy 2 500 € (75 315 Sk) za primerané finančné zadost'učinenie podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde.

Ústavný súd napokon rozhodol aj o úhrade trov konania sťažovateľky, ktoré jej vznikli v dôsledku jej právneho zastúpenia v konaní vedenom ústavným súdom advokátom JUDr. T. S. Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konania uznesením uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy.

Ústavný súd pri rozhodovaní o priznaní trov konania vychádzal z priemernej mesačnej mzdy zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky za I. polrok 2008, ktorá bola 695,41 € (20 949,92 Sk).

Ústavný súd zistil, že sťažovateľkou uplatnená suma trov právneho zastúpenia 289,74 € (8 728,71 Sk) za dva úkony právnej služby vrátane náhrady hotových výdavkov a dane z pridanej hodnoty je nižšia ako suma vypočítaná ústavným súdom podľa vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“), a teda neodporuje tejto vyhláške. Ústavný súd preto priznal právnemu zástupcovi sťažovateľky náhradu trov právneho zastúpenia v požadovanej sume, t. j. 289,74 € (8 728,71 Sk).

Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, nadobudne toto rozhodnutie právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. decembra 2009